ולמי לא קבליה עליה כלום. אלא לכבוד המלך הסתחוה לו לא כלום הוא דאם לא תאכלון לשם עבודת כוכבים: **אלא לאו.** שעבד עבודת כוכבים מאהבה ומיראה אדם כסבור שמותר לעשות, והאי 'אומר מותר' כי האי גוונא דידע ליה לאיסור עבודת כוכבים בכל עבודות שלה לאו העלם דבר' קרי לה אע"פ שנעלם ממנו איסור אהבה ויראה שאין זו מנוף האיסור אלא מלא נעלם ממנו עיקר עבודת כוכבים באחת מעבודותיה כסבור שעבודה זו מותר לה: **ורבא אמר לך.** לא היא שגגת מעשה הכי אלא באומר מותר לעבוד עבודת כוכבים כסבור אין עבודת כוכבים בתורה: **אומר מותר.** תורה אור

היינו העלם דבר. ובהא אחילו רבנן מדו: ומשני 'אומר מותר' דקאמרינן הייט דקא עקר לה לגמרי: **העלם דבר-קיום מקצת וביטול מקצת.** כגון יש עבודת כוכבים בתורה שלא לזבוח ושלא לקטר, אבל המסתחוה מותר: **הינו חייב אלא אחת.** וכל עבודותיה בחזרה אחת הן לא תעבדם (שמות כ) הלכך אין כאן אלא אחת: **פוק תני לברא.** דעתות הוא ולקמן מפרש טעמא: **שבערה.** שילא מכולן לא תעשה כל מלאכה (שם) דשבת: **נמי ללאו יצאה.** להוציאה מתומרי אחר מלאכות וללמד עליה שאינה לא בכרת ולא במיתה אלא בלאו: **לחלק.** לחלוק ולומר לך מה זו מיוחדת שהיא מלאכות מלאכות הנעשית במשכן וחייב עליה הכתוב בפני עצמו שפרט לה לבדה אף כל שהוא אב מלאכה אם עשאן בהעלם אחד חייב על כל אחת ואחת דכל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא: **השתחואה נמי ללאו יצאה.** לקמן (דף סג:) אמר שכל השתחואות נאמרו בחזרת עבודת כוכבים אחת לשלא כדרכה לבדאמרן לעיל 'אחזרה מכיון ת"ל לא תשתחוה, ואחת לכדרכה ואחת לחלק מה השתחואה מיוחדת מעשה לעצמו וחייב עליה בעצמה אף כל עבודה ועבודה בשוגג חייב עליה חטאת לעצמה, ותנא דר' זכאי סבירא ליה כר' יוסי דהאי השתחואה יתירא נמי לחלק לחלק יצאה ללא עליה שהיא בלאו ולא בכרת ואין חטאת על שגגתה ואע"פ שחייבין עליה מיתה דהא גבי סקילה כתיב (דברים יז) וישתחו להם מיהו מכרת ומיתה אפקה, הלכך לא משכחת קרא בעבודת כוכבים לחלק: **מאחת מהנה.** גבי חטאת כתיב פעמים שחייב חטאת אחת על כולן כגון שוגג בשבת בסבור אין היום שבת אבל יודע היה שכל מלאכות שהוא עושה אסורות בשבת מביא קרבן אחד דאחת שגגה היא ופעמים שחייב על כל אחד ואחד כגון שהיה יודע שהוא שבת היום ויש שבת בתורה ושגג במלאכות שלא היה יודע שהמלאכות הללו אסורות אלא מלאכות אחרות, חייב על כל אחת ואחת שיש כאן שגגות הרבה: ר' יונתן מפרש טעמא דר' יוסי הכי קרא: **ועשה מאחת מהנה.** הוה ליה למכתב 'ועשה אחת מהנה' לי' נמי 'ועשה מהנה' לי' נמי 'ועשה אחת' ולישתוק מדכתיבא 'הכי' ש"מ למדרש כל חד וחד לחודה לחייבו על אחת ועל מאחת, כלומר מקלת העבירה, על הנה, ועל מהנה כדמפרש הנה אבות מהנה תולדות ולמדרשיהו נמי כי הדדי הכי מדסמכי להדדי: **אחת שהיא פטור.** כלומר פעמים שהוא חייב על מלוה אחת חטאות הרבה והנה שהיא אחת על מלוה אחת הרבה, והכי משמע מאחת מחייב הנה, מהנה מחייב אחת מדכתיב מ' יתירא והשתא מפרש לה אחת כשעשה עבירה אלימה-שנתכוין לכתוב שמעון וכתבו כולו מאחת-על מקלתו, נמי מחייב כגון נתכוין לכתוב שמעון ולא כתב אלא שתי אותיות, חייב, ולהכי נקט "שמעון" משום דשתי אותיות רלשונות הוו להו שם כגון שם בן נח וה"ה גד מגדיאל דן מדניאל אבל נתכוין לכתוב שם אחר כגון נפתלי ולא כתב ממנו אלא שתי אותיות לא מיחייב שאין כאן מלאכה בשום מקום: **מפנים אבות.** דנפקא לן מדדמי להו לאבות והייטו "מהנה" כלומר מן הדומות להם: **אחת שהיא פטור.** דאמרן לעיל פעמים שמתחייב על כל אחת ואחת דהיינו על אחת הנה על מלוה אחת כמה חטאותיו כגון עושה מלאכות הרבה בזדון שבת ושגגות מלאכות כדפרישית לעיל דיש כאן שגגות הרבה: **שגגת שבת וזדון מלאכות.** יודע שמלאכות הללו אסורות בשבת אבל בסבור אין שבת היום, טולה חדא שגגה היא: **דבולי מלמד לאדם יצאה.** דהכל מודים דכל היוצא מן הכלל ללמד על הכלל כולו יצא אי לא נפקא לן מדוכתא אחריתי ומשום הכי אמר ליה פוק תני לברא דאפיקו לרבי יוסי חייב על כל אחת ואחת: **קיבוץ לי מאחת מפנים.** לרבי אבא פריך מי דמתגיין רבי יוסי היא דהשתחואה ללא יצאה מיהו מיפוק לן דחייב על כל אחת ואחת "מהנה" כדנפקא ליה לרבי יוסי בשבת דהא אי קרא גבי חטאת, סחמא כתיב וגדרשיה נמי בעבודת כוכבים הכי 'אחת-ועשה אחת'-שעשה עבודה אלימה כגון זבוח 'מאחת-ועשה מאחת'-כגון שחט סימן אחד לעבודת כוכבים דאשכחן ליה הכשר גבי חטאת הטוף בפנים: **שבר מקל לפניה.** לשם עבודת כוכבים דדמי לאמיטה שעובר מפרקתה וכגון דדרכה לעובדה במקל כדאמרינן במס' עבודת כוכבים בפ' ר' ישמעאל (דף מ:) עבודת כוכבים שעובדין אותה במקל שבר מקל לפניה חייב: **אחת שהיא פטור.** פעמים שהוא חייב על עבודה אחת חטאות הרבה כגון שעבד עבודות הרבה: **בזדון עבודה כוכבים ושגגת עבודה.** דיודע שעבודת כוכבים אסורה בזבוח אבל בסבור שמותר לקטר ולנסך ולהשתחוות: **אלא שגגת עבודת כוכבים היא דמי.** כלומר היכי מחוקק קרא בעבודת כוכבים הא לא משכחת לה שגגת עבודת כוכבים בזדון עבודות הלכך לא נפקא לן בעבודת כוכבים חטוק מלאכות מהכא: **אלא מאסרה ומיראה.** יודע שאסורה עבודת כוכבים בעבודות הללו אבל שגג בכך בסבור שאין עבודת כוכבים בתורה מאהבה ומיראת אדם והוי 'כשגגת עבודת כוכבים וזדון עבודות' אלא 'שגגת זה וזה' מיהו קרא דקאמר 'הנה' שהיא 'אחת' בהכי מוקים לה: **דבעא מיניה רבא מרב נחמן.** במסכת שבת פרק כלל גדול (דף עב:): **נשאי קראי.** האי אחת והאי הנה: **ואילו בעבודת כוכבים אינו (מנן).** לעיל ושוין רבי וחכמים שהן משיה בשעירה ביחיד: **ומי לא מידי.** ליכא לשטוי מידי הלכך לא נפקא לן חטוק מלאכות בעבודת כוכבים מהכא אלא מהשתחואה כאתקפתא דרב יוסף והא דרבי זכאי דסבר לה בחדא, נפקא (לקמן דף סג) מלא תעבדם הכתוב עשאן עבודה אחת: הכי

ורבא אמר [לך] לא כאומר מותר. וכריס הגולין (מכות דף ז: ושם) דממעט רבא מבשגגה פרט לאומר מותר אתם גרם רבה דעני אבי בתריה אי נמי גבי גלות מוכח בשגגה כתיבי*: **מאי** טעמא דר' יוסי. כפ' כלל גדול (שבת ד' ע.) פ"ה דאכתי מ"ס דמאחת ומ"ס דמהנה למאי אחת ולשון מ"ע לא משמע כן ויש לפרש מ"ע דר' יוסי הא לשמעון ולשם משמעון לאבות ולתולדות אינטריך ומפרש משום דאסמכינהו אהדדי דרשין נמי אחת שהיא הנה והנה שהיא אחת: **העלם**

ר' יוסי אומר ועשה מאחת מהנה פעמים שחייב אחת על כולן פעמים שחייב על כל אחת ואחת. *וא"ר יונתן מאי טעמא דרבי יוסי דכתיב 'ועשה מאחת מהנה' אחת מאחת, הנה מהנה, אחת שהיא הנה, והנה שהיא אחת: אחת-שמעון, מאחת-שם משמעון, הנה-אבות, מהנה-תולדות, אחת שהיא הנה-זדון שבת ושגגת מלאכות, הנה שהיא אחת-שגגת שבת וזדון מלאכות, אבל הכא דלא נפקא ליה חילוק מלאכות מדוכתא אחריתי דכולי עלמא-השתחואה-לחלק יצאה; חילוק מלאכות דעבודת כוכבים נמי תיפוק ליה מאחת מהנה: אחת, מאחת-סימן אחד, הנה-אבות, זיבוח, קיטור, ניסוך, והשתחואה, מהנה-תולדות: שבר מקל לפניה, אחת שהיא הנה-זדון עבודת כוכבים ושגגת עבודות; הנה שהיא אחת-שגגת עבודת כוכבים וזדון עבודות; הא שגגת עבודת כוכבים היכי דמי: אי קסבר בית הכנסת הוא והשתחוה לו, הרי לבו לשמים אלא דחזא אגרדטא וסגיד ליה: אי קבליה עליה מזיד הוא! אי לא קבליה עליה לא כלום הוא אלא מאהבה ומיראה, הניחא לאביי דאמר חייב אלא לרבא דאמר פטור מאי איכא למימר? אלא באומר מותר תפשוט* דבעא מיניה רבא מרב נחמן העלם זה וזה בידו מהו-תיפשוט דאינו חייב אלא אחת? הא לא קשיא ותפשוט ומי מצית מוקמת לדני קראי בעבודת כוכבים דאילו הכא כתיב במשיח פר, ובנשיא שעיר, וביחיד בשבט שעירה ואילו בעבודת כוכבים תנן רשין שבשעירה ביחיד* ותו לא מידי; כי אתא רב שמואל בר יהודה אמר הכי**

אי לא קבליה עליה באלוה לא כלום הוא אלא לאו מאהבה ומיראה, ורבא אמר לך לא באומר מותר, אומר מותר היינו העלם דבר? באומר מותר-לגמרי, העלם דבר-קיום מקצת וביטול מקצת* תני רבי זכאי קמיה דרבי יוחנן זיבח וקיטר וניסך* והשתחוה בהעלם אחד אינו חייב אלא אחת אמר ליה* פוק תני לברא, אמר רבי אבא הא דאמר ר' זכאי מחלוקת ר' יוסי ורבי נתן דתניא הבערה ללאו יצאה דברי רבי יוסי ורבי נתן אומר לחלק יצאה למאן דאמר הבערה ללאו יצאה השתחואה נמי ללאו יצאה למ"ד הבערה לחלק יצאה השתחואה נמי לחלק יצאה, מתקיף לה רב יוסף דילמא עד כאן לא קאמר רבי יוסי התם הבערה ללאו יצאה דנפקא ליה חילוק מלאכות מאחת מהנה דתניא ר' יוסי אומר ועשה מאחת מהנה פעמים שחייב אחת על כולן פעמים שחייב על כל אחת ואחת* וא"ר יונתן מאי טעמא דרבי יוסי דכתיב 'ועשה מאחת מהנה' אחת מאחת, הנה מהנה, אחת שהיא הנה, והנה שהיא אחת: אחת-שמעון, מאחת-שם משמעון, הנה-אבות, מהנה-תולדות, אחת שהיא הנה-זדון שבת ושגגת מלאכות, הנה שהיא אחת-שגגת שבת וזדון מלאכות, אבל הכא דלא נפקא ליה חילוק מלאכות מדוכתא אחריתי דכולי עלמא-השתחואה-לחלק יצאה; חילוק מלאכות דעבודת כוכבים נמי תיפוק ליה מאחת מהנה: אחת, מאחת-סימן אחד, הנה-אבות, זיבוח, קיטור, ניסוך, והשתחואה, מהנה-תולדות: שבר מקל לפניה, אחת שהיא הנה-זדון עבודת כוכבים ושגגת עבודות; הנה שהיא אחת-שגגת עבודת כוכבים וזדון עבודות; הא שגגת עבודת כוכבים היכי דמי: אי קסבר בית הכנסת הוא והשתחוה לו, הרי לבו לשמים אלא דחזא אגרדטא וסגיד ליה: אי קבליה עליה מזיד הוא! אי לא קבליה עליה לא כלום הוא אלא מאהבה ומיראה, הניחא לאביי דאמר חייב אלא לרבא דאמר פטור מאי איכא למימר? אלא באומר מותר תפשוט* דבעא מיניה רבא מרב נחמן העלם זה וזה בידו מהו-תיפשוט דאינו חייב אלא אחת? הא לא קשיא ותפשוט ומי מצית מוקמת לדני קראי בעבודת כוכבים דאילו הכא כתיב במשיח פר, ובנשיא שעיר, וביחיד בשבט שעירה ואילו בעבודת כוכבים תנן רשין שבשעירה ביחיד* ותו לא מידי; כי אתא רב שמואל בר יהודה אמר הכי

מסורת השרים

ר"ג - מאהבה ומיראה [ר"ג - אומר מותר - בסבור אין ע"ז בתורה ר"ל]

ר"ר אלעזר בר'

[ר"ז - בסבור שעבודה זו אותה בת - דאלעזר מאני עיקר עבודת כוכבים בא מעבודותיה]

[ר"ג - קיום מקצת וביטול מקצת - כגון שאסור בבשר וקיבור אבל מותר בהשתחואה]

שבת עב: [עי' תוס' לקמן סג. ד"ה ת"ר אמר]

לעיל לה: שבת ע. יומא ו: [ודף נג: כריתות כ:]

שבת ע. קג: כריתות ג.

סנהדרין נטר ביון כדי להקל על כיראת הקרבן בתוך הסנהדרין מוכא המקור לרי יוסי

אומה שהיא הנה מבות אי טיט לה ריבוי חטאות בגון- בגון שבת ושגגת מלאכות

הגה שהיא אחת מבות הבה וחיב רק אי, בגון שגגת שבת ובגון מלאכות

[שבת עו:ופ"ר]

[סוכה לו: ופ"ר]

הגהות הב"ח

(א) גמ' בשתחואה נמי ללאו וכו' בשתחואה נמי לחלק:

נוסחאות/מפרשים

(ב) ר' לעזר אומר בחר תני ר' יוחנן בר' יוחנן פוק תני לברא

נוסחא

באמ"ל חילוק מלאכות בדג' כמו בשבת - דקא"ל תני ר' זכאי שאין חילוק מלאות

מפרשים

(מזרקי)

יש חילוק חטאות ואין לסמוך על הא דתני ר' זכאי

יש מקום לדאמרינן הא דתני ר' זכאי ב ר' יוסי בשבת (דאמר הבערה ללאו יצאה)

תוס' נוסחא (פסוק"מ §§)

"מאחת מהנה" לדקדק (ב:) מקור לחילוק מלאכות בשבת אליבא דר' יוסי (דגא לאן כן מבאינן בשבת לחטא ואר"ל בר חנינא)

* הערוך: מסכת בקרבנות תלוי בחר שלא נתן בו כל אי יבא אם אינו מביאו בפרטיה מיה בריבוי קרבנות

מפרשים

(מזרקי)

קושיות - נסיון לומר שיש חילוק חטאות אבל בפסוק "מאחת מהנה" שבתוכה בקרבן חטאת (ויקרא ד:ה)

תשובות - לא ניתן לומר שהפסוק מדבר בדג'

***העלם** זה וזה בידו. פי' דלא ידע לשבת בשום מלאכה כדמוכח בפ' כלל גדול(שבת דף ע: ושם)דמייתי עלה מתני' לרבנים מלאכות חסר אחת וא"ל יוחנן שאם עשה כולם בהעלם אחד כו' ולא דמי לשכח עיקר שבת דתנן התם היו חייב חטאת דשכח לעמרי כגון חיטה שנשבה לבין הנכריים אבל הכא כי מדכרו ליה מדכר ואי"ת מאי קאמר הכא תפשוט דילמא הכא דאיתו חייב אלא אחד דשכח לעמרי כגון חיטה שנשבה לבין הנכריים ויש לומר דה"מ לשטיי הכי ובפ"ק דכריתות (דף ג:) משני רב פפא משכחת לה בחיטה שנשבה לבין הנכריים לא נמי דשטו בהאי קרא (שמות כ) אלהי כסף ואלהי זהב תעשו לכם דמיני אחרינא לא והא"ל הוה מלי לאוקמי במנפף לעבודת כוכבים שדרכה בניפוף והוא סבור שאין דרכה בכך אלא כיון דלא קאי הכי לא חשש לדקדק: ***דא** לא קשיא תיפשוט. בפרק כלל גדול (שבת דף ע: ושם) אהדר ליה רב נחמן לרבא האי העלם שבת בידו ואיתו חייב אלא אחת ותימה דבפרק ב' דשבועות (דף יפ: ושם) לענין מומאה ובפ"ג (דף כו:) לענין שבועה בעי הא"ל ואם לקולא וא"ל הכא שאני דשבת עיקר המצוה:

רישא בעבודת כוכבים וסיפא בשאר מצות. תימה הא איכא לאוקמי טולה בשאר מצות ומאי משא"כ בשאר מצות כגון שחט וזרק בחוץ דאיתו חייב אלא אחת כדאמר אביי בפרק אחד דיני ממונות (לעיל דף לד:) ולרבי אבהו דפליג עליה משכחת ליה לר' ישמעאל בשחט וזרק ולר' עקיבא העולה וזרק שגג בלא מתכוין כגון שהיה צריך לשחוט בהמה של חולין ונתכוין לשוחטה ונמלאת אחרת והיא של קדשים וכעבדו בשבת שהיה צריך לחתוך תלש ומתכוין לחתוך לאחו ונמלא שהוא מתוכר פטור דמלאכת מחשבת אסרה תורה וא"ל דלא מ"ל הכי דמשמע דפטור בשבת לפי ששגג בלא מתכוין וכה"ג אפילו צריך למתוכר ונתכוין לאותו ונמלא מתוכר אחר פטור דאין זה מלאכת מחשבת מיהו קשה לעקמה בשאר מלות כמו בגרגע לזכור ולבהמה דאמר לעיל (דף יד:) דאיתו חייב אלא אחת וא"ל בעבודת כוכבים שייך לקרות שאר מלות ששקולה כנגד כל המלות אבל רביעה לא אע"ג דמוקמינן סיפא בחלבים איידי דנקט רישא שאר מלות נקט סיפא שאר מלות וק"ק דמשמע דאי הוה מתוקמה רישא בחלבים הוה ניחא:

להגביה את התלוש וחתך את המתוכר. פ"ה דכתיב אשר חטא בה כדדרשינן בפרק ספק אכל (כריתות דף יפ:) פרט למתעסק וקשה למה ליה לשמואל במתעסק בשבת מעמא דמלאכת מחשבת ה"ל מבה וא"ל דה"ק בשבת פטור אף על פי שנהנה משום מלאכת מחשבת ומי"ל מתעסק דפטר הכתוב מבה התם הייט כדמפרש התם לרבא משכחת לה כגון שנתכוין לחתוך את התלוש וחתך את המתוכר דהייט ונמלא שהוא מתוכר דעשית מחשבתו דאי מתוכר אחר אפילו הכא דנתכוין למתוכר פטור דומיא דנתכוין לבהמה וכבה זה דפטרינן התם בהאי פירקא (דף כ.) ולאביי משכחת לה כגון דנתכוין להגביה את התלוש וחתך את המתוכר לטמר ונמלא שהוא מתוכר דכל כה"ג מלאכת מחשבת היא ולא מיפטר אלא מבה לכל מתעסק דשמואל דפטר משום מלאכת מחשבת הייט במתכוין לחתוך מתוכר זה וחתך מתוכר אחר דלא נעשית מחשבתו והא דקאמר התם אהא דמוקי אשר חטא בה פרט למתעסק דמאי לא דשבת פטור דאמר שמואל המתעסק וכו' משמע דשמואל אלא משום חלבים ועריות דלא מיפטר כיה קרא:

***דא** זה שיך לע"ל

***אלקא** (ר"ח) לבר"א (ולאו ר"יחנן הוא) - כיון תני לבר"א בר"יחנן

***מקשה** (ר"ח) לבר"א (ולאו ר"יחנן הוא) - כיון תני לבר"א בר"יחנן

***דאמר ר' אמי** זיבח וקיטר וניסך בהעלם אחד אינו חייב אלא אחת, לא מיתוקמא ליה בעבודת כוכבים דקתני סיפא חומר בשאר מצות-שבשאר מצות שגג בלא מתכוין בעבודת כוכבים היכי דמי: אי דקסבר בית הכנסת הוא והשתחוה לו הרי לבו לשמים אלא דחזא אנדרטא וסגיד ליה: אי קבליה עליה באלוה מזיד הוא ואי לא קבליה עליה לא כלום היא, אלא מאהבה ומיראה, הניחא לאביי דאמר חייב אלא לרבא דאמר פטור מאי איכא למימר, אלא באומר מתר מה שאין כן בשבת דפטור לגמרי עד כאן לא בעא מיניה רבא מרב נחמן העלם זה וזה אלא אי לחיובי חדא אי לחיובי תרתי פטור לגמרי ליכא למאן דאמר מאי קושיא דלמא לעולם אימא לך רישא בעבודת כוכבים וסיפא בשאר מצות ושגג בלא מתכוין=דקסבר *רוק הוא ובולעו, מה שאין כן בשבת=דפטור-שנתכוין להגביה את התלוש והתך את המתוכר=פטור *וכדרב נחמן אמר שמואל דאמר המתעסק בחלבים(ו) ובעריות חייב שכן נהנה המתעסק בשבת פטור-*מלאכת מחשבת אסרה תורה דר' יוחנן לטעמיה דלא מוקים מתניתא רישא בחד טעמא וסיפא בחד טעמא *דא"ר יוחנן מאן דמתרגם לי חבית אליבא דחד תנא *מובילנא מאניה בתריה לבי מסותא גופא אמר

הכי תנא קמיה חומר בשבת משאר מצות חומר בשאר מצות מבשבת: חומר בשבת שהשבת עשה שתים בהעלם אחד חייב על כל אחת ואחת-מה שאין כן בשאר מצות, חומר בשאר מצות שבשאר מצות שגג בלא מתכוין חייב, מה שאין כן בשבת אמר מר חומר בשבת שהשבת עשה שתים כו' היכי דמי אילימא דעבד קצירה וטחינה דכוותה גבי שאר מצות דאכל חלב ודם הכא תרתי מיחייב והכא תרתי מיחייב, אלא גבי שאר מצות דאינו חייב אלא אחת היכי דמי דאכל חלב וחלב, דכוותה גבי שבת דעבד קצירה וקצירה, הכא חדא מיחייב והכא חדא מיחייב, והיינו דאמר ליה *פוקי תני לברא, מאי קושיא דילמא לעולם אימא לך דעבד קצירה וטחינה, מה שאין כן בשאר מצות אתאן לעבודת כוכבים כדרבי אמי *דאמר ר' אמי זיבח וקיטר וניסך בהעלם אחד אינו חייב אלא אחת, לא מיתוקמא ליה בעבודת כוכבים דקתני סיפא חומר בשאר מצות-שבשאר מצות שגג בלא מתכוין שגג בלא מתכוין בעבודת כוכבים היכי דמי: אי דקסבר בית הכנסת הוא והשתחוה לו הרי לבו לשמים אלא דחזא אנדרטא וסגיד ליה: אי קבליה עליה באלוה מזיד הוא ואי לא קבליה עליה לא כלום היא, אלא מאהבה ומיראה, הניחא לאביי דאמר חייב אלא לרבא דאמר פטור מאי איכא למימר, אלא באומר מתר מה שאין כן בשבת דפטור לגמרי עד כאן לא בעא מיניה רבא מרב נחמן העלם זה וזה אלא אי לחיובי חדא אי לחיובי תרתי פטור לגמרי ליכא למאן דאמר מאי קושיא דלמא לעולם אימא לך רישא בעבודת כוכבים וסיפא בשאר מצות ושגג בלא מתכוין=דקסבר *רוק הוא ובולעו, מה שאין כן בשבת=דפטור-שנתכוין להגביה את התלוש והתך את המתוכר=פטור *וכדרב נחמן אמר שמואל דאמר המתעסק בחלבים(ו) ובעריות חייב שכן נהנה המתעסק בשבת פטור-*מלאכת מחשבת אסרה תורה דר' יוחנן לטעמיה דלא מוקים מתניתא רישא בחד טעמא וסיפא בחד טעמא *דא"ר יוחנן מאן דמתרגם לי חבית אליבא דחד תנא *מובילנא מאניה בתריה לבי מסותא גופא אמר

***מובילנא** מרחץ כמו מסתותה וירחץ מתרגמינן *(והסחי): [ל"ל ופסחי]

***מקשה** (ר"ח) לבר"א (ולאו ר"יחנן הוא) - כיון תני לבר"א בר"יחנן

***מקשה** (ר"ח) לבר"א (ולאו ר"יחנן הוא) - כיון תני לבר"א בר"יחנן

***אלקא** (ר"ח) לבר"א (ולאו ר"יחנן הוא) - כיון תני לבר"א בר"יחנן

***מקשה** (ר"ח) לבר"א (ולאו ר"יחנן הוא) - כיון תני לבר"א בר"יחנן

***דא** זה שיך לע"ל

***דא** זה שיך לע"ל

***דא** זה שיך לע"ל